

Maconka, 1902. augusztus 15. – Nagybátony, 1981. július 21.

Szülei napszámosok voltak. Az elemi iskola hat osztályának elvégzése után tizenöt éves korától cseléd a falujához közeli Almássy-birtokon. 1919-ben a Nagybátonyhoz tartozó Szorospatak Bányaüzemnél külszíni napszámos, majd segédvájár lett. 1923. áprilisban belépett a bányászszakszervezetbe és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1948-ig elnökként vagy titkárként a Magyarországi Bánya- és Kohómunkások Országos szövetsége nagybátonyi helyi csoportjának vezetője volt. Részt vett a bányamunkások szakszervezete országos vezetőségének munkájában is; 1929-től 1942-ig a szakszervezet központi vezetőségi tagjává választották. 19456 elején megalakult a Szociáldemokrata Párt nagybátonyi helyi csoportja, amelynek titkárává választották. 1947. augusztus 31-én az SZDP Heves és Nógrád-Hont megyei listáján országgyűlési képviselővé választották. A két munkáspárt egyesülési kongresszusa után, 1948. júniusában átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. 1949. január 26-án megfosztották mandátumától, kizárták a pártból. Teljesen visszavonult a közéletől, mégis rendőrségi megfigyelés alatt tartották. 1953 után robbantómester volt, 1955-ben nyugdíjazták. Szakszervezeti tagságát élete végéig fenntartotta.